

Jordens tjusande,
Falska löjen
Skälfva och fly, der Mästaren går;
Tidens rusande,
Tomma nöjen
Domna för glansen, spridd i hans spår.

I de skinande
Stilla gårdar
Blommar hans nåd; mot stormarnes tåg,
Haglets hvinande,
Mild han vårdar
Jerichos ros vid qvällande våg.

Du förkrossade,
Andas åter!
Synden så blodig hvitnar till snö.
Dyrt förlossade,
Han förlåter,
Bryter ej af det darrande rö.